

[Gottschalck-Hansen.]

rammer i flæng. Jeg tror, at ministeren inderst inde er klar over dette; hvorfor så ikke rette det? Hvorfor ikke følge venstres og det konservative folkepartis forslag om en total afskaffelse? Hvorfor alle disse krumspring, som lovkomplekset er udtryk for, for jeg formoder, at den højtærede minister er enig i, at man skal se det hele under én synsvinkel; det er jo kædet sammen. Ministeren gør sig uro og bekymring for mange ting, men ét er fornødent, nemlig at få grundstigningsskylden fjernet fra dansk lovgivning. I stedet for at trippe på stedet skulle ministeren tage skridtet fuldt ud og gøre det nu.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen fremkom med en sarkastisk bemærkning, idet han udtalte — jeg synes, der var lidt overlegenhed i stemmeføringen — at det var mærkeligt, at det udvalg, der var nedsat på foranledning af venstres og det konservative folkepartis forslag til folketingsbeslutning, ikke havde arbejdet. Det ærede medlem spurgte, om arbejdet var løbet fra os, for der var ikke sket noget. (*Afbrydelse*). Jo, det sagde det ærede medlem, jeg noterede det ned. Jeg vil gerne i den anledning fremhæve, at vi fremsatte vort forslag — og det vil jeg også sige, når det ærede medlem spørger, om vi har undersøgt følgevirkningerne af det — i december måned 1963, dagen før vi blev sendt hjem på juleferie. Vi fremsatte det bevidst som et forslag til folketingsbeslutning ud fra den erkendelse, at vi ikke havde det apparatur, der er nødvendigt for at udarbejde et lovforslag, men vi var jo vidende om, at regeringen med vanlig velvilje ville være os behjælpelig. Det, der for os var afgørende, var at give bolden op til, at regeringen udarbejdede et lovforslag. Men som svar på det ærede medlems spørgsmål, om vi havde overvejet de konsekvenser, vort forslag indebar med hensyn til et eventuelt provenutab, kan jeg henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremførte. Det har vi gjort. Vi er klar over, at bare den almindelige grundskyldsstigning rigeligt vil dække ind, hvad provenutabet i grundværdistigningsskylden medfører.

Det ærede medlem harcellerede dernæst over, at udvalget ikke arbejdede. Heroverfor vil jeg gerne sige, at vi i begyndelsen af

januar, da tinget trådte sammen, stillede en række spørgsmål. Svarene på disse fik vi den 6. marts, samme dag som den højtærede minister fremsatte det lovforslag, der nu behandles. Jeg formoder, at det ærede medlem er enig i, at det i dagene fra 6. marts til i dag den 12. marts, hvor vi behandler det af den højtærede minister fremsatte lovforslag, ikke ville have været naturligt at indkalde til udvalgsmøde, da disse problemer formentlig skal drøftes af de samme mennesker. Men det er altså forklaringen på, at vi ikke har arbejdet stærkere i udvalget. Vi har simpelt hen ikke haft det fornødne materiale. Jeg siger det ikke som et angreb eller en anklage mod regeringen, for der var tale om mange komplicerede spørgsmål, og der skulle foretages en masse undersøgelser og forespørgsler. Jeg er helt overbevist om, at arbejdet er gået den gang, det skulle, og i den rytme og i det tempo, som har været nødvendigt. Men vi har altså ikke kunnet arbejde videre i udvalget, og det, jeg nu har sagt, er forklaringen derpå.

Jeg skal med disse ord tilsige min medvirken til en saglig drøftelse af en eventuel udsættelse af den 13. almindelige vurdering fra 1. september 1964 til 1. september 1965, men jeg må stadig beklage, at ministeren og regeringspartierne ved at fremsætte det foreliggende lovforslag om fiksering fra et tilfældigt valgt tidspunkt efter min bedste overbevisning går på akkord med uretten.

Helge Larsen: På den radikale gruppes vegne vil jeg gerne anbefale lovforslaget om udskydelse af den 13. almindelige vurdering og de dertil knyttede bestemmelser.

Da vi sidst i det høje ting drøftede problemerne om grundstigningsskylden og ejendomsbeskatningen, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi erkendte, at grundstigningsskylden havde haft urimelige virkninger, som aldrig havde været tilsigtet, virkninger, som det var rimelig at afbøde. Det lovforslag, som den højtærede finansminister her har fremsat, tjener dette formål.

For det første går lovforslaget ud på at udskyde den 13. almindelige vurdering fra 1. september 1964 til 1. september 1965. Derigennem vil der blive tid til, at de udvalg, som overvejer ændringer og reformer i hele ejendomsbeskatningen, derunder også